

Yttrande över betänkandet SOU 2024:22 En ny organisation för förvaltning av EU-medel

Svenska ESF-rådet har fått möjlighet att yttra sig över betänkandet SOU 2024:22. Svenska ESF-rådets svar avgränsas till områden som berör myndighetens uppdrag. Det gäller förslagen om en förvaltande myndighet för fonderna under sammanhållningspolitiken, Tillväxtverket som förvaltande myndighet för fonderna under sammanhållningspolitiken, ikraftträdande, systemet med regionala strukturfondspartnerskap, Ekonomistyrningsverkets främjande roll, en lagstadgad anmälningsskyldighet vid misstanke om brottslighet med EU-medel, SEFI-rådets och andra berörda aktörers framtida roll i arbetet med att främja en effektiv och korrekt användning och hantering av EU-medel samt konsekvensanalys. Svenska ESF-rådet kommer därmed inte att lämna synpunkter på övriga delar av utredningen. Dispositionen av yttrandet utgår från kapitelstrukturen i utredningen.

Sammanfattning

Svenska ESF-rådet delar i flera avseenden inte utredningens analys och slutsatser. Utredningen har bland annat valt att inte analysera eller redovisa konsekvenserna av sina förslag på implementeringen av Europeiska socialfonden+, det vill säga för de verksamheter som söker stöd och särskilt för de individer som är i behov av stöd för att stärka sin ställning på arbetsmarknaden.

Svenska ESF-rådet avstyrker därför utredningens förslag:

- om att ansvaret för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Fonden för rättvis omställning (FRO) och Europeiska socialfonden+ (ESF+) bör samlas i en förvaltande myndighet
- om Tillväxtverket som förvaltande myndighet för fonderna under sammanhållningspolitiken
- till ikraftträdande
- att Ekonomistyrningsverket (ESV) ska utveckla sin främjande roll i relation till förvaltande myndigheter som hanterar EU-medel
- om en lagstadgad anmälningsskyldighet vid misstanke om brottslighet med EU-medel
- att regeringen ska utse SEFI-rådets ledamöter.

Svenska ESF-rådet tillstyrker utredningens förslag om förändringar av partnerskapens roll då det skulle förtydliga deras roll. Svenska ESF-rådet bedömer också att förslaget skulle svara mot den kritik som Riksrevisionen och EU-kommissionens revisorer framfört.¹

Svenska ESF-rådets synpunkter

Generella synpunkter

Socialfonden har under flera programperioder bidragit till att individer har kommit i arbete, studier eller närmast sig arbetsmarknaden. Fondens huvudsakliga inriktning är att ge stöd till individer. Svenska ESF-rådet anser att det är en brist att utredningen inte tagit hänsyn till samhällsnyttan med fonden. Utredningen

¹ Regionala strukturfondspartnerskap - ger de förutsättningar för en effektiv användning av EU-medel, Riksrevisionen, RIR 2020:10 och EU-kommissionens granskning DAC114SE1775, EPM Granskning av revisionsmyndigheternas arbete/Regelefterlevnadsrevision 2014-2020.

bortser från samhällsekonomiska effekter, viket framgår på s. 83 ”I den samhällsekonomiska analys som enligt direktivet ska ligga till grund för utredningens förslag har vi lagt tyngdpunkten på konsekvenser av olika alternativ till organisatorisk struktur och ansvarsfördelning för hantering av EU-medel. Vi bedömer att det ligger utanför utredningens uppdrag att bedöma och kvantifiera den samhällsekonomiska effekten av EU-stöden i förhållande till vad som var avsikten med stödet.” Denna avgränsning av uppdraget är - förutom att den inte överensstämmer med utredningens direktiv - problematisk eftersom utredningen inte tagit hänsyn till centrala aspekter i fondgenomförandet. Genom att avgränsa till organisatorisk struktur och konsekvenser för organisationen, har utredningen valt att bortse från de omfattande konsekvenser som en flytt av fondverksamheten får de verksamheter som söker stöd och särskilt för de individer som är i behov av stöd för att stärka sin ställning på arbetsmarknaden. Utredningen föreslår en besparing på 10-15 tjänster som det huvudsakliga mervärdet av en sammanslagning. Svenska ESF-rådet bedömning är att utredningens förslag snarare kommer att medföra ökade kostnader och att fondmedel riskerar att inte nyttjas. Myndighetens egen samhällsekonomiska analys visar att en flytt av fonden till Tillväxtverket kan medföra att de ekonomiska konsekvenserna blir mellan 300-700 miljoner (bilaga 1). Medel som hade kunnat användas för stöd till individer.

Europeiska socialfonden+ är en fond som genomförs i delad förvaltning med EU-kommissionen. Utredningen har valt att inte ha en dialog med DG EMPL vid EU-kommissionen som delar förvaltningen av fonden tillsammans med Svenska ESF-rådet. Det får konsekvenser då utredningen inte redovisar vilka krav som ställs på processen att byta förvaltande myndighet. Det leder till att kostnaderna för att byta förvaltande myndighet underskattas samtidigt som den tidplan som föreslås medför stora risker. Dessa redovisas närmare under stycket om ikraftträdandet.

Den jämförande analysen med andra EU-länder påverkas också av att utredningen inte haft kontakt med DG EMPL vid EU-kommissionen. EU-kommissionen är det organ som arbetar med att följa upp fondgenomförandet i samtliga europeiska länder och kunde bidragit med viktig information och kunskap. Utredningen återkommer till att de uppfattar implementeringen av EU-fonderna i Sverige som komplex. Många myndigheter har idag att förhålla sig till olika EU-regelverk i sin verksamhet, att just fondverksamheten skulle vara mer komplex finns det inget som tyder på. De europeiska exempel som valts ger intrycket av att ha valts för att driva en tes snarare än att ge en relevant jämförelse. För nuvarande programperiod har Sverige ett nationellt program och en förvaltande myndighet vilket ger en tydlig styrkedja från Arbetsmarknadsdepartementet och från DG EMPL till projektägare. Många länder i EU har en betydligt mer komplex förvaltning - som ett extremt exempel har Italien 27 program (nationella, regionala och tvärssektoriella) samt flera förvaltande myndigheter.

Svenska ESF-rådet konstaterar att det finns faktafel i utredningen vilket ger ett ofullständigt underlag för utredningens förslag.² Svenska ESF-rådet konstaterar också att utredningen inte redovisar vilka problem som ska lösas med föreslagna åtgärder. Sammantaget gör ovanstående att utredningens förslag är ofullständigt och innehåller brister i förslagen till genomförande samtidigt som önskad effekt riskeras att inte uppnås.

7.6.1 En förvaltande myndighet för fonderna under sammanhållningspolitiken

Svenska ESF-rådet avstyrker utredningens förslag om att ansvaret för hantering av Eruf, FRO och EFS+ bör samlas i en förvaltande myndighet.

² Text utredningen drar slutsatser från rapporten New assessment of ESIF administrative costs and burden, Europeiska kommissionen, 2018. Rapporten bygger på enkäter från medlemsstaterna men svarsfrekvensen var endast 39 procent. Vidare har utredningen översatt begreppet ”verifications for reimbursements of beneficiaries” med ”verifikationer och återkrav” men detta borde vara ”kontroller av betalningar till stödmottagare” vilket har en annan innebörd.

Svenska ESF-rådet bedömer inte att synergier i genomförandet skulle förbättras då skillnaderna mellan fonderna gällande politikområden, aktörer, målgrupper och programstruktur är för stora.

Av intresse är att utredningen i en bilaga redovisar en analysmodell. Hur denna har använts framgår inte. Om det hade framgått hur den använts i utredningens analys skulle det kunna ha bidragit till att täcka flera av de brister som nu uppstått. Till exempel kunde de olika kostnaderna och effektiviseringarna vägts mot varandra på ett tydligt sätt. Utredningen verkar i stället använda sig av så kallade vägledande principer för en framtida organisering - att förslagen ska skapa en ändamålsenlig, effektiv och rättssäker organisation. Svenska ESF-rådet har därför valt att nedan kommentera utredningens resonemang utifrån dessa principer.

Inga belägg för ökad effektivitet och ändamålsenlighet

Utredningen har inte identifierat några tecken på ineffektivitet i hanteringen av fonderna av de förvaltande myndigheterna för Eruf, FRO och ESF+. Utredningen bedömer däremot att det vid en sammanslagning finns goda förutsättningar för effektivisering såväl som ökad ändamålsenlighet och rättssäkerhet i hanteringen av fonderna. Då utredningen inte redovisar några brister inom dessa områden kan detta inte beläggas.

De granskande organ så som EU:s revisionsrätt, EU-kommissionens revisorer, Ekonomistyrningsverkets EU-revision eller den del av EU-kommissionen som delar ansvaret för att genomföra ESF+ med Sverige har inte framfört kritik utifrån effektivitet, ändamålsenlighet och rättssäkerhet. Tvärtom får Svenska ESF-rådet goda omdömen om hur myndigheten skött sitt uppdrag över tid. Utredaren kan inte heller påvisa några problem med Svenska ESF-rådets implementering utifrån varken effektivitet, ändamålsenlighet eller rättssäkerhet av ESF+ eller andra uppdrag att hantera fonder inom EU:s budget som myndigheten har haft sedan år 2000. Inom nuvarande programperiod ligger Sverige långt över EU-genomsnittet i takten av genomförandet av ESF+.

Utredningen uppskattar att förslaget kan minska antalet anställda på myndigheten med 10-15 medarbetare. I bilaga 2 redovisar Svenska ESF-rådet en förvaltningsekonomisk konsekvensanalys för de administrativa kostnaderna av en flytt av fondens verksamhet. Analysen visar att utredningens uppskattning av tjänster är en överskattning av potentialen då flera av de specificerade effekterna redan hämtats hem. Ett exempel är att Statens servicecenter redan idag används för ekonomiadministration. Svenska ESF-rådet delar också utredningens bedömning om att det under en övergångsperiod skulle krävas ett ökat förvaltningsanslag.

Genomförandet av ESF+ kräver samverkan med en stor mängd aktörer, en av dessa är Tillväxtverket. Utredningen bedömer här att en sammanslagning av förvaltningarna skulle ge bättre förutsättningar för samverkan och samordning. Utredningen beskriver dock inte hur samverkan med övriga aktörer skulle påverkas när hanteringen av ESF+ flyttas till en myndighet inom ett annat politikområde och med andra målgrupper. Svenska ESF-rådet och Tillväxtverket har idag ett gott samarbete men det finns stora risker för att samverkan med viktiga aktörer inom arbetsmarknadsområdet skulle påverkas negativt.

Ingen evidens för ökad flexibilitet

Utredningens förslag påstås kunna öka flexibiliteten utifrån att en större organisation har bättre förutsättningar att omfördela resurser inom verksamheten. Svenska ESF-rådet anser att det viktigaste är att en organisation har förmåga att snabbt anpassa sig till omvärldsförändringar och nya uppdrag, snarare än dess storlek. Svenska ESF-rådet har goda erfarenheter från att i närtid på ett skyndsamt sätt genomföra nya uppdrag. Inom fonderna har fler initiativ såsom React-EU, Care och Fast-Care implementerats. Till det kommer uppdraget att hantera Brexitjusteringsreserven. Samtliga uppdrag har genomförts med hög effektivitet och rättssäkerhet.

Skillnader i regelverk och krav på indikatorer medför att likvärdigheten inte skulle öka

Utredningen påstår att det finns kritik mot likvärdigheten mellan fonderna och att förslaget skulle öka likvärdigheten. Vad kritiken handlar om redovisas inte. Att myndigheterna gör olika bedömningar beror på att regelverken för ESF+ och Eruf skiljer sig åt. Det kommer även fortsättningsvis att finnas skillnader i ansökningsförfarandet, krav- och bedömningsförfarandet, eftersom det i huvudsak är olika stödmottagare som ansöker om medel inom ESF+ och Eruf, samt olika inriktningar på programmen. Svenska ESF-rådet anser därför inte att utredarens förslag skulle öka likvärdigheten eller enkelheten.

Synergier och komplementaritet beror inte på organisation

Utredaren anser att ett samlat förvaltande av Eruf, FRO och ESF+ skulle förbättra synergier i genomförandet av sammanhållningspolitiken. Svenska ESF-rådet menar att detta i första hand inte är en organisatorisk utmaning utan härrör snarare utifrån förutsättningar och politisk inriktning. En grundläggande förutsättning för att synergier ska uppstå är att EU-kommissionen ger förutsättningar till det i regelverken och i de landspecifika rekommendationerna. I de landspecifika rekommendationer som var utgångspunkt vid framtagande av program för Eruf respektive ESF+ för innevarande programperiod pekar EU-kommissionen på olika politiska mål för fonderna, vilket minskar möjligheten för synergier. Dessutom finns det separata förordningar för respektive fond på EU-nivå.

Även programmen för respektive fond behöver ge förutsättningar för synergier genom att vara tydlig med sina förväntningar om de synergier som fondförvaltningen förväntas uppnå. Formellt bör det tydligt framgå i partnerskapsöverenskommelsen med EU-kommissionen.

7.6.2 Tillväxtverket som förvaltande myndighet för fonderna under sammanhållningspolitiken

Svenska ESF-rådet avstyrker utredningens förslag om Tillväxtverket som förvaltande myndighet för fonderna under sammanhållningspolitiken. Utredningen visar att förvaltningen av EU-medel med delad förvaltning i huvudsak har varit organiserad utifrån en logik om sakområdesansvar, vilket haft fördelen att medlen kan göra nytta tillsammans med nationella medel. Även den internationella jämförelsen i kapitel 5 visar att förvaltningen av fonderna, i de länder som har studerats, i huvudsak utgår från principen om sakområdesansvar. Svenska ESF-rådet anser att det är en brist att utredningen endast prövat två alternativ och bortsett från sakområdeskompetens vid förslaget om förvaltning av fonderna. Det finns skäl som talar för att utredningen borde ha prövat andra alternativ än Tillväxtverket för förvaltningen av fonden, till exempel Arbetsförmedlingen. Ett sådant alternativ skulle även underlätta genomförandet enligt föreslagen tid för ikraftträdande (beskrivs närmare nedan).

Vid Sveriges inträde i EU fattade riksdagen beslut om att ansvaret för att administrera stöd och bidrag från EU-budgeten bör omhändertas av de sektorsmyndigheter som ansvarar för motsvarande nationella uppgifter (Prop. 1994/95:40, bet. 1994/95:FiU5). Detta har sedan dess varit gällande. Europeiska socialfonden kan delvis ses som ett undantag då den inte förvaltats av Arbetsförmedlingen utan av Svenska ESF-rådet. Svenska ESF-rådet tillhör dock samma sektor och samma departement. Svenska ESF-rådet kan konstatera att utredningen inte redovisar några skäl för att frångå riksdagsbeslutet.

Utredningen anser att det skulle ge negativa konsekvenser för övrig verksamhet om EU-hantering flyttas från Tillväxtverket. Att separera Eruf och ansvaret för arbetet med regional utveckling genom att flytta Eruf till Svenska ESF-rådet skulle enligt utredningen försämra möjligheten till synergier mellan fonden och övriga medel för regional utveckling. En flytt av ESF+ från Svenska ESF-rådet innebär försämrade möjligheter att bidra till den nationella arbetsmarknadspolitik. Givet att EU:s och regeringens inriktning på sammanhållningspolitiken är densamma för kommande programperiod, det vill säga att en mycket stor del av fondens insatser är inom arbetsmarknadspolitik, vore det rimligt att behålla nuvarande

organisering för förvaltning av fonden. Svenska ESF-rådet anser därför att förslaget med att samla ansvar för förvaltning av fonderna inom sammahållningspolitiken i en och samma myndighet inte är ett bra alternativ oavsett om det är Svenska ESF-rådet eller Tillväxtverket som är förvaltande myndighet. Utifrån ett sakområdesansvar och aktörsperspektiv skulle det varit rimligt att pröva alternativet med en flytt av Svenska ESF-rådet till Arbetsförmedlingen. Utredningen inte prövat alternativet och inte heller angett skäl till varför.

Utredningen anser att en flytt av förvaltningen av ESF+ till Tillväxtverket skulle ge bättre förutsättningar till synergier med myndighetens övriga verksamhet och att det skulle skapa bättre förutsättningar för nya uppdrag. Ett argument är att utifrån ett aktörsperspektiv är fördelaktigt att Tillväxtverket har en kontext utöver hantering av EU-fonder att dra nytta av. För att det ska finnas en fördel måste dock kontexten vara relevant för fondens målgrupper och stödsökande. Då över 70 procent av medlen från Socialfonden över åren använts för arbetsmarknads- och socialpolitiska insatser bedömer Svenska ESF-rådet nyttan som begränsad.

Utredningen framhåller Tillväxtverkets erfarenhet av att omhänderta nya uppdrag som ett argument för att myndigheten skulle ha bättre förutsättningar att hantera nya tillkommande uppdrag. Uppdraget att handlägga och betala ut stöd för korttidsarbete skiljer sig väsentligt åt från att förvalta EU-fonder.

7.8 Förslag avseende systemet med regionala strukturfondspartnerskap

Svenska ESF-rådet tillstyrker utredningens förslag om förändringar av partnerskapens roll. Svenska ESF-rådet instämmer i bedömningen att det är en effektivisering om förvaltande myndighet får ansvar för hela processen med beredning, prioritering och beslutsfattande. Det minskar risken för dubbelarbete i beredningen av ansökningar och ökar effektiviteten i beslutsprocessen. I den ordning som råder idag ska förvaltande myndighet besluta om stöd till projekt enligt den prioritering som strukturfondspartnerskapen beslutat. Det innebär att myndighetschefen ansvarar för genomförandet av fonden inför regeringen och EU-kommissionen, men kan inte besluta om stöd till de projekt som är bäst lämpade för att genomföra fondprogrammen i sin helhet. Ansvarskedjan är i princip bruten.

Svenska ESF-rådet bedömer också att en förändring av partnerskapens roll skulle svara mot den kritik som Riksrevisionen framfört i granskningen av systemet med regionala strukturfondspartnerskap och den kritik som EU-kommissionens revisorer framfört. Det senare handlar just om att förvaltande myndighet ska råda över vilka projekt som får finansiering från fonden.

Svenska ESF-rådet tillstyrker förslaget om att dagens regionala strukturfondspartnerskap ersätts av ett system med strategiska samverkansgrupper som är fristående från myndigheten.

Det är viktigt att säkerställa en stark regional förankring i genomförandet av fonden. Svenska ESF-rådet ställer sig däremot frågande till om utredningens förslag med en strategisk samverkansgrupp, med större fokus på utlysningssfasen, i praktiken innebär en utökad strategisk roll. Inriktningen på utlysningssplanerna styrs i stor utsträckning av programmet, måluppfyllelse (indikatorer) och finansiellt, av faktorer som nyttjandet av medel och bifallsramar. Utlysningssplanerna är inte de strategiska dokument som utredningen framhåller. Den processen fångas mer i de regionala handlingsplanerna. Utlysningstexterna skapas i huvudsak i handläggningssystemet och det är endast en begränsad del som skrivs av handläggare. Arbetsuppgifterna för den föreslagna strategiska samverkansgruppen blir därmed begränsade i omfattning och möjligheten för strategiska påverkan liten. Detta riskerar i sin tur att leda till att samverkansgruppen besätts av personer lägre ner i organisationerna än vad som är fallet idag, vilket skulle försvåra förankringen av de frågor som behandlas.

Det är även oklart vem som har ansvar och tolkningsföreträde om ordföranden och förvaltande myndighet

inte kommer överens om underlagen inför sammanträdena. I texten om fristående partnerskap (strategiska samverkansgrupper) står det: *”Även det här alternativet bygger på att det är förvaltande myndighet som, i samråd med partnerskapets ordförande, och sekreterare, sammanställer underlaget inför partnerskapets sammanträden. Ansvarsfördelningen mellan förvaltande myndighet, partnerskapen och regionerna är även i övrigt den samma som i utredningens huvudförslag”* (s. 365). Det är alltså förvaltande myndighet som är ansvarig, både i huvudförslaget med en förvaltande myndighet och i alternativförslaget med två.

Men i bilaga 6, Förslag till förordning om ändring av förordningen (2022:1379) om förvaltningen av program för vissa EU-fonder, föreslås i § 17 att *”Den strategiska samverkansgruppens ordförande ska i samråd med de förvaltande myndigheterna enligt 1 kap. 4-5 §§ sammanställa ett underlag inför samverkansgruppernas sammanträde.”* Enligt den här beskrivningen är det ordförande som är ansvarig. Det går alltså inte att utläsa vem äger ansvaret och avgörandet kring underlagen inför partnerskapets sammanträden.

7.11 Förslagets ikraftträdande

Svenska ESF-rådet avstyrker förslag till ikraftträdande. Förslaget om att Tillväxtverket ska vara förvaltande myndighet för Europeiska socialfonden i Sverige föreslås träda i kraft 1 januari 2028. Svenska ESF-rådet bedömer att det är svårt att genomföra förslaget inom den tidsramen. Den organisatoriska förändringen innebär att förvaltnings- och kontrollsystemet för fonden måste revideras samt att förändringen av programmet måste godkännas av EU-kommissionen om inte arbetet med fonden ska avstanna. Nya arbetssätt och IT-system måste vara på plats innan ett nytt förvaltnings- och kontrollsystem kan vara på plats. Till det kommer att revisionsmyndigheten måste göra en ny riskbedömning, Övervakningskommittén behöver godkänna en programändring och EU-kommissionen behöver besluta om en programändring. Svenska ESF-rådets bedömning är att enbart EU-kommissionens process att godkänna en ny förvaltande myndighet inte kommer gå att genomföra på en kortare tid än två år. Risken är att hela processen kommer ta tre till fyra år beroende på hur arbetet med fonderna ska integreras samt i vilken omfattning nya arbetssätt ska arbetas fram. Om nya arbetssätt och nya IT-system ska tas fram och genomföras kommer processen ligga i den övre delen av tidsspannet. Detta ska ske samtidigt som ett nytt program för perioden 2028-2034 ska arbetas fram. Om arbetet med fonden avstannar under en period riskeras mångdubbelt större belopp än de som redovisas i bilagd konsekvensanalys. Utredningen ser att hanteringen av de tre fonderna i största möjlighet bör integreras med varandra. En sådan integrering kräver ett omfattande arbete med förändring av arbetssätt och utveckling av IT-system. Ett arbete som riskerar att ytterligare förlänga processen.

En programperiods genomförande sträcker sig bortom datumet för EU:s budgetperiod. Innevarande programperiod, 2021-2027, kommer att finansiera projekt vars verksamhet upphör först den 31 december 2029, vilket innebär att myndigheten kommer att handlägga utbetalningar även under första halvåret 2030. Sverige kommer att skicka in den sista betalningsansökan till EU-kommissionen i juli 2030 och de slutliga räkenskaperna skickas in först i februari 2031. Därefter har EU-kommissionen möjlighet att genomföra revisioner. Först den 31 december 2034 kan programmet ESF+ för 2021-2027 stängas då kravet på handlingarnas bevarande tid upphört, om kommissionen inte förlängt denna tidsfrist. Under en längre tidsperiod genomförs alltså två programperioders verksamheter samtidigt.

Ett byte av förvaltande myndighet under en programperiods genomförande är förknippat med stora administrativa utmaningar, risker och extra kostnader. Svenska ESF-rådets erfarenheter från tidigare byten är att organisatoriska förändringar genomförs bäst genom att behålla en avslutsorganisation, som ansvarar för slutförandet av den innevarande programperioden, och en annan organisation eller del av organisation, med egna medarbetare, som ansvarar för arbetet inom den nya. Det minimerar dubbelarbete och administrativa kostnader och skapar en tydlig ansvarsfördelning. Det skulle i så fall betyda att Svenska ESF-rådet organisatoriskt behöver finnas kvar fram till 31 december 2034 parallellt med en annan organisation för att förvalta det nya programmet.

Vid Svenska ESF-rådets bildande och när verksamheten flyttade från Arbetsförmedlingen hanterade Arbetsmarknadsverket avslutsorganisationen. Om utredningens förslag att göra Tillväxtverket till förvaltande myndighet för Europeiska socialfonden i Sverige genomförs förordar Svenska ESF-rådet att en sådan avslutsorganisation skapas inom ramen för nuvarande myndighet.

8.4.1 Förslag om ESV:s främjande roll

Svenska ESF-rådet avstyrker förslaget att ESV ska utveckla sin främjande roll i relation till förvaltande myndigheter som hanterar EU-medel. ESV ska vara ett oberoende revisionsorgan som kan ge rådgivning i enskilda frågor och godkänna modeller för förenklade kostnadsalternativ. Att ålägga revisionsorganet att proaktivt ta fram vägledning, samordna och ansvara för kompetensutveckling riktad till de fondförvaltande myndigheterna begränsar revisionsmyndighetens opartiskhet på ett sätt som inte kan anses förenligt revisionsmyndighetens uppgifter enligt CPR 2021/1060 artikel 77.

Parallell kan även dras till Statskontorets utredning 2024:6 där man konstaterar att Konkurrensverkets uppdrag som tillsynsmyndighet för statsstödsregler inte bör kombineras med uppdraget att ge stöd och vägledning i statsstödsfrågor.

10.5.4 En lagstadgad anmälningsskyldighet vid misstänkt brottslighet med EU-medel

Svenska ESF-rådet avstyrker förslaget om anmälningsskyldighet. Svenska ESF-rådet delar inte utredningens bedömning att dessa förändringar skulle innebära ett bättre skydd av EU-medel eller motverka den organiserade ekonomiska brottsligheten. Svenska ESF-rådet anser inte att denna förändring skulle ha någon reell påverkan.

Anmälan vid misstänkt brottslighet är redan en skyldighet enligt artikel 63 i EU:s budgetförordning 2018/1046. Myndighetens handläggning av misstänkt brottslighet, som idag regleras via en policy och en riktlinje, säkerställer att anmälan sker på objektiva omständigheter då det finns anledning att anta att brott har begåtts utan att göra bedömning av om uppsåt föreligger. Av de fyra anmälningar som gjorts av Svenska ESF-rådet avseende programperioden 2014-2020 har samtliga förundersökningar lagts ner.

10.5.13 SEFI-rådets och andra berörda aktörers framtida roll i arbetet med att främja en effektiv och korrekt användning och hantering av EU-medel

Svenska ESF-rådet avstyrker förslaget att regeringen ska utse SEFI-rådets ledamöter. SEFI-rådets roll är inriktad på att främja en effektiv och korrekt hantering av EU-medel, motverka bedrägerier, missbruk och annan oegentlig hantering av EU-medel. Detta uppnås bäst genom samverkan på operationell nivå. SEFI-rådet är inget beslutade organ och därmed finns ingen grund för att regeringen ska utse SEFI-rådets ledamöter.

11. Konsekvensanalys

Svenska ESF-rådet delar inte utredningens konsekvensanalys. En konsekvensanalys måste beakta både direkta och indirekta effekter samt kort- och långsiktiga konsekvenser. Detta har utredningen inte gjort varför Svenska ESF-rådet valt att ta fram en och bilägga en samhällsekonomisk konsekvensanalys av förslagen (bilaga 1).

Svenska ESF-rådet delar utredningens konsekvensanalys av att det på kort sikt inte är troligt att den nya myndighetsstrukturen kommer att leda till lägre kostnader. Svenska ESF-rådet bedömer att en eventuell organisationsförändring kommer medföra merkostnader snarare än effektiviseringsvinster eller besparingar under hela perioden fram till genomförandet och en period om minst två år efter. Svenska ESF-rådet delar utredningens bedömning av att det kommer behöva tillföras förvaltningsmedel under en övergångsperiod. Besparingen på 10-15 årsarbetskrafter som utredningen föreslår inom vissa stödfunktioner är överdriven.

Myndighetens placering i Gävle gör att omställningskostnaderna blir högre och risken för kompetensbrist blir större då verksamheten ska flytta till en annan ort. I bilaga 2 redogörs för de förvaltningsekonomiska konsekvenser som en överföring av förvaltningen av ESF+ till Tillväxtverket kan få på kort, medellång och lång sikt.

Beslut

Yttrandet över remissen har beslutats av generaldirektören i närvaro av förvaltningschefen Jonas Bergström och regionchefen Åza Rydén efter föredragning av biträdande regionansvarig Västsverige Anna Holmgren.

Håkan Forsberg

Anna Holmgren

Bilaga 1

Samhällsekonomisk konsekvensanalys

I denna bilaga redovisas de samhällsekonomiska konsekvenserna av förslagen i betänkandet SOU 2024:22 En ny organisation för förvaltning av EU-medel.

Konsekvenser av förslagen

Denna bilaga syftar till att kort redogöra för en analys av de kortsiktiga samhällsekonomiska konsekvenser som utredningens föreslagna förändring skulle kunna medföra. Analysen bygger på konsekvenser som beskrivs i organisationsforskning som vanligt förekommande vid stora organisationsförändringar, till exempel personalomsättning. Eventuella långsiktiga effekter och kostnader är inte belysta i denna analys. I alla möjliga fall har analysen härlett konsekvensernas omfattning från myndighetens verkliga kontext, vilket beskrivs ytterligare i respektive avsnitt. Varje konsekvens presenteras i tre olika scenarion där konsekvenserna har olika omfattning.

Beräkningsmodell

Konsekvenserna har beräknats i tre steg. I det första steget har samtliga konsekvenser omsatts till ej utbetalade fondmedel. Exempelvis krävs ett godkänt program för att kunna bevilja projekt och betala ut fondmedel. Ett antal månader utan ett program kan då omsättas till en uppskattning av fondmedel som inte kan betalas ut. Uppskattningen av ej utbetalade fondmedel bygger på den genomsnittliga utbetalningstakt som krävs för att samtliga fondmedel ska kunna betalas ut under programperioden.

I det andra steget har ej utbetalade fondmedel omsatts till deltagare som blir utan insats fördelats på grupperna anställda, arbetslösa och unga. Valet av dessa grupper grundar sig i att effekterna för individen är av olika art för respektive grupp vilket måste återspeglas i beräkningsmodellen. Beräkningen baseras på den genomsnittliga kostnaden per deltagare i respektive grupp och den andel av planerat antal deltagare som varje grupp utgör.

I det tredje steget har de effekter som kunnat påvisas kontrafaktiskt för respektive grupp omsatts till en samhällsekonomisk nytta. Effektmåttet är olika för respektive grupp, därför har de analyserats och värderats separat. De effekter som inte kunnat påvisas kontrafaktiskt inom tidsramen är värderade till 0. Den uteblivna samhällsekonomiska nyttan blir konsekvensen av sammanslagningen.

Identifierade konsekvenser

Analysarbetet inleddes med att identifiera ett antal risker och konsekvenser som kan uppstå vid en sammanslagning med en annan myndighet.

IT

Att inkorporera Svenska ESF-rådets verksamhet i en annan myndighet medför behovet av att integrera verksamheten i nya IT-system. Analysen av möjlig omfattning har utgått ifrån de utmaningar som uppstod i samband med att EBS (nuvarande verksamhetssystem) skulle anpassas för den nya programperioden. De tre scenarion, som beskrivs närmare i nästa avsnitt, utgår ifrån störningens tidsomfattning och att konsekvensen är oförmåga att bevilja projekt.

Personal

Analysen har utgått ifrån att stora organisationsförändringar medför viss personalomsättning. Kostnaden för personalomsättning utgår ifrån beräkningen som gjordes i samband med omlokaliseringen av huvudkontoret som genomfördes 2018. Här bör betonas att förslaget rör myndigheter på två olika orter, Gävle respektive Stockholm, vilket sannolikt får stora konsekvenser för myndighetens personalomsättning.

Nya rutiner

Analysen har utgått ifrån att integrationen av myndighetens verksamhet i en annan myndighet kommer medföra förändringar av arbetsätt och rutiner. Dessa förändringar medför inläring som kan omsättas till tillfälliga effektivitetsförluster.

Extern kommunikation

Analysen har utgått ifrån att flytten av verksamheten till en annan myndighet innebär att myndighetens externa kommunikationsinfrastruktur måste byggas upp igen. Det kommer sannolikt innebära att kommunikationskanaler som nyhetsbrev och sociala medier har visst bortfall. Scenariona, som beskrivs närmare i nästa avsnitt, utgår ifrån faktiska siffror på nuvarande prenumeranter.

Programrisker

Efter informell dialog med EU-kommissionen har vi identifierat en risk att en integration av myndighetens verksamhet i en annan fondförvaltande myndighet skulle kunna innebära att den specialisering mot Socialfonden som idag finns på myndigheten försvinner. Detta skulle kunna försena processen med att få ett nytt socialfondsprogram godkänt baserat på skillnaden mellan myndigheter som förvaltar en eller flera fonder. Ytterligare en riskfaktor är att en förändring av förvaltningsstrukturen behöver godkännas av EU-kommissionen. Förseningen kan direkt omsättas till pengar som inte kan lysas ut.

Värdering av konsekvenserna: avvägningar, metod och utfall

I detta avsnitt redovisas analysens beräkning av de samhällsekonomiska konsekvenserna av de identifierade riskerna. Analysen utgår från tre olika scenarion där risken antas få olika utfall. Dessa antaganden har gjorts utifrån befintlig organisationsforskning och har medvetet beräknats konservativt för att inte överdriva konsekvenserna av en eventuell sammanslagning.

De samhällsekonomiska konsekvenserna har, som tidigare beskrivits, beräknats på målgrupperna anställda, arbetslösa och unga. Detta då konsekvenserna är olika för de olika grupperna. För anställda är konsekvensen beräknad på ökad produktivitet, för anställda utgår beräkningen på minskad tid i arbetslöshet.

Då den övervägande majoriteten av insatser till anställda utgörs av kompetensutvecklingsinsatser har vi valt att fokusera på produktivitetssökning till följd av insats. Den ökade produktiviteten för gruppen anställda härleds till effektutvärderingen av programperioden 2014-2020 som påvisade en statistiskt säkerställd löneskillnad mellan interventionsgruppen och kontrollgruppen över fem år.¹ Effektutvärderingens dataunderlag utgjordes av personer anställda i privat sektor. För den här analysen har vi gjort antagandet att förhållandet, mellan insats och effekt, inte skiljer sig för offentlig sektor.

Insatser till arbetslösa utgörs primärt av insatser för att öka delaktighet i arbete eller studier, samt stegförflyttning mot detsamma. Vi har valt att i den här analysen enbart titta på effekter av minskad tid i arbetslöshet. Detta då effekterna av stegförflyttning och delaktighet i studier inte kunnat påvisas kontrafaktiskt inom ramen för denna analys. De omedelbara resultatindikatorerna för Socialfonden visar att många individer deltar i utbildning efter avslutad insats. Sambandet mellan utbildning och sannolikhet för långvarig arbetslöshet är välbelagt i forskning. Dock har vi inte inom tidsramen för denna analys haft möjlighet att härleda effekten för denna målgrupp till delaktighet i socialfondsfinansierade insatser. Vi har därför gjort valet att inte inkludera dessa effekter i effektskattningen. Vi har skattat effekterna utifrån en analys av IFAU som påvisat effekt på minskad tid i arbetslöshet över tio månader för interventionsgruppen.² Detta till följd av förstärkta matchningsinsatser, en typ av insats som vi bedömer ligger nära det som görs inom Socialfonden för målgruppen.

För gruppen unga har vi inte inom tidsramen kunnat nyttja robusta resultat för att kvantifiera effekterna av socialfondsinsatser för unga. Det innebär inte att det inte finns några positiva effekter för unga av socialfondsinsatser. Forskning visar att de målsättningar som Socialfonden jobbar mot, till exempel fullgjord utbildning, inträde på arbetsmarknaden, social inkludering, med mera, har långtgående positiva effekter för individen och samhället. Statistik från Svenskt näringsliv visar att ungdomar som saknar examen från gymnasiet löper ca 350 procent ökad risk för arbetslöshet.³ Forskningen visar ett tydligt samband mellan ungdomsarbetslöshet och försämrade hälsotillstånd under arbetslöshetsperioden men också långt efter att man kommit i arbete.⁴ Det finns även forskningsbelagda samband mellan arbetslöshet och ökad kriminalitet där arbetslöshet kopplas till ökad förekomst av inbrott, bilstölder och narkotikabrott.⁵

Det finns även en stark koppling mellan föräldrars utbildningsnivå och barnens sannolikhet för examen från gymnasiet. Barn till föräldrar utan gymnasieexamen löpte ungefär dubbelt så hög risk för att själva inte ha en gymnasieexamen inom 5 år efter påbörjade gymnasiestudier som barn med föräldrar med gymnasieexamen.⁶ Detta utifrån Skolverkets statistik från 2022 på elever som påbörjat gymnasiestudier vilket alltså exkluderar barn som till exempel saknar behörighet till gymnasiet. Unga som inte fullföljer sin gymnasieutbildning riskerar alltså få påverkan på barn i nästföljande generationer och därmed skapa generationellt utanförskap.

I denna kontext finns stor potential för till exempel insatser mot skolavhopp finansierade av Svenska ESF-rådet att skapa stora och långsiktiga samhällsekonomiska nyttor och förändra livet för målgruppen i positiv riktning. Förutsättningar för bedömning av hur stora och hur långsiktiga effekterna är, och möjligheten att härleda dessa effekter till deltagande i socialfondfinansierade insatser saknas dock inom ramen för denna analys. I denna analys är alltså effekterna för denna grupp värderade till 0. De effekter som analysen visar på torde därmed vara underskattade.

¹ J. Niki Hugosson mfl, Effektutvärdering av det nationella socialfondsprogrammet. Programperioden 2014-2020, 2021, SWECO

² M. Cheung mfl, Effekter av förstärkta förmedlingsinsatser. Lärdomar från en försöksverksamhet, 2019, IFAU

³ J. Olsson, Hur rustar vi unga utan gymnasieutbildning för jobb? - En reform för introduktionsprogrammen, 2022, Svenskt Näringsliv

⁴ A. Brydsten, Yesterday once more? Unemployment and health inequalities across the life course in northern Sweden, 2017, Umeå Universitet

⁵ A. Nilsson & J. Agell, Crime, unemployment and labor market programs in turbulent times, 2003, IFAU

⁶ Genomströmning Gy 2011 (Examen inom 3, 4 och 5 år), Skolverket.se

Samhällsekonomisk värdering av respektive riskkategori

IT

Införandet av EBS+ orsakade en försening av möjligheten att besluta projekt om 4 månader efter godkänt program. Arbetet med att anpassa verksamhetssystemet påbörjades tre år innan det nya programmet godkändes. I scenarion 1 - 3 har en försening på grund av sammanslagning med annan myndighet beräknats till 50, 75 eller 100 procent av dessa 4 månader. Ej utbetalade fondmedel till följd av förseningen beräknas utifrån den genomsnittliga utbetalningstakt per månad som krävs för att nyttja samtliga medel i ESF+. Ej utbetalade fondmedel har sedan omsatts till samhällsekonomisk effekt av utebliven insats för respektive målgrupp.

Samhällsekonomisk effekt	Anställda (SEK)	Arbetslösa (SEK)	Unga (SEK)	Totalt (SEK)
Scenario 1	134 958 183	138 799 483		273 757 665
Scenario 2	202 437 274	208 199 224		410 636 498
Scenario 3	269 916 365	277 598 965		547 515 331

Personal

En sammanslagning kommer sannolikt medföra viss personalomsättning. I scenario 1, 2 och 3 är den personalomsättningen 10 procent, 15 procent respektive 20 procent utöver ordinarie personalomsättning. Kostnaden för personalomsättning hämtades från utredningen av konsekvenserna för omlokaliseringen av huvudkontoret 2018.⁷ Här bör betonas att förslaget rör myndigheter på två olika orter, Gävle respektive Stockholm, vilket sannolikt får stora konsekvenser för myndighetens personalomsättning. Vid en tidigare flytt av huvudkontoret lämnade 82 procent av medarbetarna myndigheten.⁸ Ej utbetalade fondmedel har sedan omsatts till samhällsekonomisk effekt av utebliven insats för respektive målgrupp.

Samhällsekonomisk effekt	Anställda (SEK)	Arbetslösa (SEK)	Unga (SEK)	Totalt (SEK)
Scenario 1	6 789 746	6 983 002		13 772 748
Scenario 2	10 184 619	10 474 503		20 659 122
Scenario 3	13 579 492	13 966 004		27 545 496

⁷ Slutrapport för omlokalisering av delar av Svenska ESF-rådet till Gävle, 2019, dnr 2017/00402, Svenska ESF-rådet

⁸ Slutrapport för omlokalisering av delar av Svenska ESF-rådet till Gävle, 2019, dnr 2017/00402, Svenska ESF-rådet

Nya rutiner

För nya arbetssätt och rutiner har vi beräknat att utebliven effektivitet minskar linjärt över det första halvåret. I scenario 1, 2 och 3 är effektivitetsminskningen 5 procent, 10 procent respektive 15 procent månad 1. Effektivitetsminskningen har omsatts till ej utbetalda fondmedel som i sin tur sedan omsatts till samhällsekonomisk effekt av utebliven insats för respektive målgrupp.

Samhällsekonomisk effekt	Anställda	Arbetslösa	Unga	Totalt
Scenario 1	11 807 529	12 095 999		23 903 527
Scenario 2	40 487 455	41 639 845		82 127 300
Scenario 3	60 731 182	62 459 767		123 190 949

Extern kommunikation

Vi har räknat med att en ombyggd kommunikationsinfrastruktur innebär att vissa prenumeranter på myndighetens information förloras i flytten. I scenario 1, 2 och 3 beräknar vi ett bortfall på 10 procent, 15 procent, respektive 20 procent som inte längre får information om t.ex. nya utlysningar. Bortfallet har omsatts till ej utbetalda fondmedel som i sin tur sedan omsatts till samhällsekonomisk effekt av utebliven insats för respektive målgrupp.

Samhällsekonomisk effekt	Anställda	Arbetslösa	Unga	Totalt
Scenario 1	3 513 768	3 559 612		7 113 380
Scenario 2	5 271 237	5 421 272		10 692 509
Scenario 3	7 028 316	7 228 362		14 256 697

Programrisker

Efter dialog med kommissionen har vi en tydlig bild av att de länder som har mindre specialiserade myndigheter har längre till godkännande av nya socialfondsprogram. Inom tidsramen har vi dock inte kunnat samla in ett empiriskt underlag till stöd för den här slutsatsen. En annan programrisk är att en sammanslagning skulle innebära en de facto ny fondförvaltande myndighet för Socialfonden. Denna nya fondförvaltare behöver godkännas av kommissionen vilket sannolikt också leder till förseningar av programgenomförandet. Vi har dock inte, inom tidsramen för analysen, kunnat göra en rimlig skattning av den sannolika konsekvensen. Båda dessa effekter är därför beräknade till 0, vi bedömer dock att dessa konsekvenser sannolikt inte är mindre i omfattning än konsekvenserna av IT-infrastrukturens ombyggnad.

Slutsatser

Tabellen nedan visar den sammantagna samhällsekonomiska konsekvensen per målgrupp samt totalt i respektive scenario.

Samhällsekonomisk effekt	Anställda	Arbetslösa	Unga	Totalt
Scenario 1	157 053 476	160 890 448		317 943 923
Scenario 2	258 380 585	265 734 844		524 115 429
Scenario 3	351 255 356	361 253 099		712 508 455

Utredningen tar upp en besparing om 10-15 heltidstjänster som det huvudsakliga mervärdet av en sammanslagning. Vid värderingen av besparingen per heltid har vi utgått ifrån 15 heltidstjänster till verklig genomsnittslön på myndigheten för administrativ personal, inklusive semesterersättning, förmåner och sociala avgifter. Beräkningen visar att en besparing på 15 heltidstjänster skulle ge ca 12,7 miljoner per år. De tillfälliga samhällsekonomiska effekterna av en sammanslagning motsvarar då en avbetalningstid på investeringen att slå ihop myndigheterna på 25,1 år för scenario 1, 41,3 år för scenario 2 och 56,2 år för scenario 3.

Bilaga 2

Förvaltningsekonomiska konsekvenser

Nedan redogörs för de förvaltningsekonomiska konsekvenser som en överföring av förvaltningen av Europeiska socialfonden+ till Tillväxtverket kan få på kort, medellång och lång sikt. Konsekvenserna för fondgenomförandet och de samhällsekonomiska konsekvenserna redovisas i bilaga 1.

Konsekvenser på kort sikt

Svenska ESF-rådet delar utredningens konsekvensanalys av att det på kort sikt inte är troligt att den föreslagna myndighetsstrukturen kommer att leda till lägre kostnader. En eventuell organisationsförändring kommer medföra merkostnader snarare än effektiviseringsvinster eller besparingar under hela perioden fram till genomförandet och en period om minst två år efter. Svenska ESF-rådet delar utredningens bedömning av att det kommer behöva tillföras förvaltningsmedel under en övergångsperiod. I avsnittet om ikraftträdande pekar vi på behovet av parallella organisationer fram till 2034. Svenska ESF-rådet bedömer att det antagligen kommer ge upphov till ytterligare ökade kostnader.

Personalkostnader

Svenska ESF-rådet bedömer inte att en sammanslagning minskar arbetsuppgifterna för personalen i kärnverksamheten på kort sikt eftersom personalen kommer att behöva involveras i arbetet med att bland annat ta fram nya arbetssätt, utveckla ett nytt IT-system samt ta fram ett nytt förvaltnings- och kontrollsystem. Till det kommer ett ökat behov av hr-resurser under en övergångsperiod för att hantera omställningen.

Svenska ESF-rådet delar utredningen bedömning att övergången till en ny organisation samtidigt som en programperiod avslutas och en ny påbörjas innebär risker för brister i implementeringen. Utredningen anser därför att det under en kortare period kan krävas övertalighet så att verksamheterna kan vara fullt funktionella. Vi delar den bedömningen. Till det kommer att utredningen bedömer omställningskostnaden till 10 miljoner kronor. Beräkningen baseras på tidigare erfarenheter av omorganisationer av myndigheter och bedöms vara cirka 1 miljon kronor per övertalig medarbetare. Svenska ESF-rådets placering i Gävle gör dock att det finns risk för ett större behov av omställning. När myndigheten flyttade huvudkontoret och den nationella enheten från Stockholm till Gävle valde 82 procent av medarbetarna på dessa enheter att inte följa med. Erfarenheter från andra omlokaliseringar av myndigheter visar att riskerna för att tappa kompetens ökar då verksamhet flyttar till en annan ort.

Sammantaget bedömer Svenska ESF-rådet att personalkostnaderna kommer öka under perioden fram till genomförandet och några år efter. Behovet av parallella organisationer fram till 2034 kommer också ge ökade kostnader under hela den perioden.

IT-kostnader

IT-systemet EBS+ kommer behöva driftas och förvaltas fram till 2034 på grund av avsluts- och rapporteringsarbetet av programperioden 2021-2027. Under den perioden kommer kostnader för drift och förvaltning av systemet kvarstå.

Svenska ESF-rådet bedömer att det kan finnas effektiviseringsvinster med ett gemensamt handläggningssystem för fonderna inom sammanhållningspolitiken. Detta behöver dock ytterligare utredning och är något som kan ske inom ramen för nuvarande organisationsstruktur.

Omställningskostnader - avtal, rutiner och arbetssätt

Ett byte av förvaltande myndighet under innevarande programperiod ger upphov till ökade kostnader för att skriva om ingångna avtal med stödsökande, exempelvis avseende GDPR.

Utredningen ser att hanteringen av de tre fonderna i största möjlighet bör integreras med varandra. En sådan integrering kräver ett omfattande arbete med förändring av arbetssätt och utveckling av IT-system.

Lokalkostnader

Svenska ESF-rådet ser inga möjligheter till effektiviseringar under tiden som hyreskontraktet i Gävle gäller, det vill säga 2030.

Övriga driftskostnader

Överföring av diarium och arkiv, förhandling om lokala kollektivavtal, sammanslagning och utveckling av intranät och webb-platser och anpassning av IT-miljö är exempel på större åtgärder som kan innebära merkostnader. Kostnader för dessa åtgärder och anpassning av verksamheten kan både uppstå i form av ökade personalkostnader eller ökade konsultkostnader.

Konsekvenser på medellång och lång sikt

Personalkostnader

Utredningen uppskattar att förslaget för förvaltningen av ESF+, Eruf och FRO kan leda till en minskning av 10-15 årsarbetskrafter motsvarande cirka 10 miljoner kronor, det vill säga under 5 procent av antalet anställda. Under 2023 hade enbart Svenska ESF-rådet kostnader på 186 miljoner kronor. Effektiviseringen antas kunna göras inom myndighetsgemensamma stödfunktioner såsom ekonomifunktion, hr, kommunikation, utvärdering och analys samt It. Detta är en överskattning då till exempel Statens servicecenter används för ekonomi- och hr-administration. Idag arbetar 13 medarbetare med de utpekade arbetsuppgifterna och att det behovet helt skulle upphöra är inte troligt. Arbetsuppgifter inom handläggnings- och granskningsverksamheten behöver fortfarande göras uppdelat för respektive fond och i dessa arbetsuppgifter uppstår inga effektiviseringsvinster. Trots att det är en begränsad uppskattning långt fram i tiden är det en överskattning. Potentialen för ytterligare effektiviseringar i utpekade funktioner är mindre än utredningens bedömning även på lång sikt. Vidare är Svenska ESF-rådet redan inne i ett arbete att minska antalet medarbetare i hela organisationen med cirka 10 procent.

Svenska ESF-rådet ser också behovet av att den förvaltande myndigheten för innevarande programperiod kvarstår fram till 2034. Under hela den perioden kommer antalet medarbetare snarare öka än minska.

IT-kostnader

Ett gemensamt digitalt ansöknings- och ärendehanteringssystem med Eruf skulle på lång sikt kunna vara kostnadseffektivt. Ett antal grundläggande funktioner är gemensamma eller åtminstone liknande, liksom arbetsflödet i stort. Dock kommer båda systemen, det nuvarande och det integrerade, att behöva förvaltas och användas parallellt, fram till programperioden 2021-2027 är helt stängd, troligtvis tidigast 2034. Kostnadseffektiviseringarna kommer med andra ord att dröja ett flertal år.